

Άρειος Πάγος 234/1966,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΙΣΤ' 1966 σελ. 423

Περίληψη: "Ορθώς και ητιολογημένως κατεδικάσθη επί σωματική βλάβη εξ αμελείας μηχανικός, όστις κατά την τοποθέτησιν στύλου της ΔΕΗ δεν έλαβε τα ενδεικνυόμενα μέτρα εποπτείας, με συνέπειαν ο στύλος να καταπέση και τραυματίση εργάτην. - Εν τη εννοία του όρου "κάκωσις" νοείται και οιαδήποτε βλάβη του σώματος. - Ιδιαίτερα υποχρέωσις επιμελείας κατ' άρθρ. 315 Π.Κ. - Δεν επήλθε μεταβολή κατηγορίας".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος κ. Θ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης κ. Κ. ΜΑΡΜΑΡΑΣ

1. Επειδή διά της προσβαλλομένης αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών εκηρύχθη ένοχος ο αναιρεσείων επί τω ότι εν Αθήναις την 19.9.64 εργολάβος-μηχανολόγος τυγχάνων και υπόχρεως ως εκ του επαγγέλματός του εις ιδιαίτεραν επιμέλειαν και προσοχήν εξ αμελείας, ένεκεν ελλείψεως της προσοχής, ην ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη δεν προείδε το εκ της πράξεώς του παραχθέν αξιόποινον αποτέλεσμα και ούτως εγένετο υπαίτιος σωματικών βλαβών εις έτερον ήτοι, υπό την ιδιότητά του ταύτην, αναλαβών την εκτέλεσιν εργασιών της Δ.Ε.Η. κατασκευής εναερίων δικτύων, διά τοποθετήσεως στύλων εκ μπετόν, ανέθεσεν εις τους εργάτας, εν οίς και εις τον παθόντα την τοποθέτησιν στύλου εκ μπετόν, βάρους 1.000 περίπου χιλιογράμμων, χωρίς να χρησιμοποιήση ανυψωτικών μηχανήμα και να παρίσταται κατά την εκτέλεσιν των εργασιών, ουδέ να αναθέση την εποπτείαν εις έτερον ειδικόν, με συνέπειαν να καταπέση κατά την ανύψωσιν ο στύλος και να πλήξη τον ρηθέντα εργάτην υποστάντα επιπλεγμένον συντριπτικόν κάταγμα αριστεράς κνήμης και περόνης κάτω τριτημορίου και θλάσιν του δεξιού άκρου ποδός. Εις την ως άνω απόφασιν, ως εκ του αιτιολογικού και του διατακτικού αυτής, προκύπτει, το δικάσαν δικαστήριον ήχθη, μετ' ειδικήν και εμπεριστατωμένην αιτιολογίαν και δη μετ' έκθεσιν των ανελέγκτως προκυψάντων πραγματικών περιστατικών, ως και των εξ ων συνήχθησαν ταύτα αποδείξων και εξ ων επείσθη περί της ενοχής του αναιρεσείοντος, προς δε και των νομικών λόγων, βάσει των οποίων εκρίθη ότι τα ως άνω περιστατικά συγκροτούν το έγκλημα της σωματικής βλάβης εξ αμελείας, ούτινος, συντρέχουν άπαντα τα κατά νόμον εξ αντικειμένου και εξ υποκειμένου συστατικά στοιχεία. Εξ άλλου εν τη εννοία του όρου "κάκωσις" του άρθρου 314 του Π.Κ. νοείται και οιαδήποτε βλάβη του σώματος, το δε εν τη προσβαλλομένη αποφάσει διαλαμβανόμενον στοιχείον "εγένετο υπαίτιος σωματικών βλαβών εις έτερον" είναι ταυτόσημον προς την έκφρασιν του νόμου "προξενώ". Ούτως απορριπτέοι κρίνονται ως μη βάσιμοι, τόσοσ ο περί ελλείψεως ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως μοναδικός λόγος του κυρίου δικογράφου, ως και ο 1ος του προσθέτου, ως και ο περι εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής της εφαρμοσθείσης διατάξεως του άρθρου 314, εν συνδυασμώ προς την τοιαύτην του άρθρου 315 του Π.Κ. 2ος λόγος του δικογράφου των προσθέτων, της προσβαλλομένης αποφάσεως ορθώς εφαρμοσάσης την ρηθείσαν διάταξιν ην ουδ' εκ πλαγίου παρεβίασε και ουδεμίαν περιεχούσης αντίφασιν ή έλλειψιν εξ ης να καθίσταται ανέφικτος ο έλεγχος της ορθής ή μη εφαρμογής της ρηθείσης διατάξεως, καθ' όσον δε διά των λόγων τούτων πλήττεται η περί πραγμάτων κρίσις του Εφετείου και ως απαράδεκτοι.

2. Επειδή η εις το διατακτικόν της προσβαλλομένης αποφάσεως προσθήκης της φράσεως "και χωρίς ν' αναθέση την εποπτείαν εις έτερον ειδικόν" δεν συνιστά ανεπίτρεπτον μεταβολήν της κατηγορίας, ένεκεν ης επέρχεται απόλυτος ακυρότης, λόγω παραβιάσεως των δικαιωμάτων υπερασπίσεως του κατηγορουμένου, αλλ' ακριβέστερον καθορισμόν των περιεχομένων εν τω κλητηρίω θεσπίσματοι στοιχείων των συγκροτούντων την αμέλειαν του αναιρεσείοντος. Απορριπτέος όθεν, ως αβάσιμος, και ο τελευταίος λόγος του δικογράφου των προσθέτων.